

# I N D E X.

Quid sit beneficii renunciatio, ibid. n. 40.  
 Beneficium renuncians antequam per Prælatum acceptetur, & possessionem, & proprietatem retinet, ibid. n. 41.  
 Assensus uno contextu præstandus est, ibid.  
 In permutatione beneficiorum pecunia intervenire, aut pensio constitui non potest, ibid. n. 62.  
 Fallit, si auctoritate Pontificis fiat, ibid. n. 63.  
 Beneficium Ecclesiasticum propter officium datur, lib. 1. 15. 58.  
 In beneficii impetratione exprimendum est, an supplicans clericus sit, vel laicus, lib. 1. 20. 29.  
 Quæ necessariò inferri debeant precibus ad beneficium impetrandum, remissivè, ibid. n. 64.  
 In beneficii Curati impetratione huius qualitatris mentio fieri debet, ibid. n. 67.  
 Ad beneficii cuiuslibet impetrationem, valor ipsius declarandus est, ibid. n. 73.  
 In expressione valoris beneficii falsitas vitiat gratiam, ibid. n. 74.  
 Expressio maioris valoris non officit, ibid. n. 77.  
 Valor beneficii, quod quis habet, an sit exprimendus, cum alterum petit, ibid. n. 87.  
 Quotidianæ distributiones, nec quod pro anniversariis datur, ad valorem beneficii non computantur, ibid. n. 88.  
 Beneficium precibus hæretici obtentum, retineri etiam ab ignorante non potest, sed si sciens illud accepit, ad alia manet inhabilis, lib. 2. 8. 56.  
 Beneficium Ecclesiasticum quando propter infamiam amittitur, n. 59.  
 In beneficio Ecclesiastico præfertur, qui primus titulum adipiscitur, etsi alius in possessione præcesserit, lib. 2. 19. 20.  
 Blasphemia est crimen mixti fori, nisi hæreticalis sit, quæ ad forum Ecclesiasticum omninò pertinet, lib. 2. 10. 36.  
 Blasphemias plures uno iræ impetu proferens quot delicta, vel peccata committat, n. 93.  
 Bona paraphernalia, quæ sint, lib. 17. 22.  
 Bona defuncti sunt pro legatis obligata, lib. 2. 9. 28.  
 Bona clericorum in dubio præsumuntur intuitu Ecclesiæ quæ sita, lib. 1. 15. 51.  
 Cujus bonis multò magis personæ parcendum, lib. 2. c. 10. n. 33.  
 Bona non dicuntur, nisi quæ ære alieno deducto supersunt, lib. 2. 2. 11.  
 Bonorum mobilium, & immobilium appellatione jura & actiones non continentur, nu. 19. Hæc tertiam bonorum speciem constituunt, ibid. Limitatur, nu. 20.  
 Bona adventitia quando cedant fisco propter filii crimen, lib. 2. 8. 96. cum seqq.  
 Bonis mariti ob ejus delictum publicatis, uxori dimidia pars ex acquisitis, matrimonio constante, non auferitur, n. 108.  
 Bona Clerici hæretici non ex beneficio quæ sita cui applicentur, lib. 9. 130.  
 Bona hæreticorum fiscus Principis secularis capit, n. 131. Ampliatur, licet reus vassallus sit Proceris, n. 132. Si bona reperiantur apud diversos Principes supremos, quilibet quæ in suo territorio fuerint, percipit, nu. 133. Quid si sint mobilia? n. 134.  
 Quid circa bona hæreticorum in Hispania observetur, n. 136. 137.  
 In bonis distrahendis, in quibus exequutio facta est, quæ solemnitas in Hispania observetur, lib. 2. 11. 16. cum seqq.  
 Bona Ecclesiæ ad subveniendum pauperibus, aliena-

ri possunt, lib. 2. 16. 83. Quid si sua culpa pauperes sint effecti? n. 87. cum seqq. Bona Ecclesiæ dicuntur esse pauperum, n. 84.  
 Bona prohibita alienari an possint distrahi ad liberandum à carcere possessorem? n. 94. 95.  
 Ecclesiastica alienandane sint? ut pro criminibus carcerati libertatem obtineant, n. 97. 98. Quid de damnatis ad trirèmes? n. 100.  
 Mobilia pretiosa, & immobilia quæ censeantur quoad prohibitionem alienandi bona Ecclesiasticarum, n. 101. cum seqq.  
 Bona Ecclesiastica quæ dicantur, ne alienari absque solemnitatibus possint, lib. 2. 17. 3.  
 Bona Ecclesiæ inferioris quorum consensu, & auctoritate alienentur, n. 28. 29.  
 Bona Ecclesiæ pro quibuscumque hæredibus perpetuò in emphyteusim dari permissum est juris solemnitatibus adhibitis, n. 68.  
 Possunt præferri adversus Ecclesiam, n. 80.  
 Bonam fidem habere quis potest, quamvis sciat, rem per in integrum restitutionem advocari posse, lib. 1. 3. 9.  
 Bona fides in præscriptione 30. vel 40. annorum jure civili non desideratur, lib. 1. 9. 20.  
 Bonæ fidei maxime congruit, ut promissis iteretur, lib. 2. 19. 14.  
 Brutum, cui femina se turpiter commiserit, debet extinguil, lib. 2. 8. 14. Pretium ejus domino solvendum est, n. 15. Quid si cum eo delinquens non interficiatur, n. 10. 16.  
 Bulla Julii III. circa divisionem fructuum beneficii vacantis in Hispania recepta non est, lib. 1. 15. 83.  
 Bulla Gregorii XIV. circa immunitatem Ecclesiarum in Hispania usu recepta non est, lib. 2. c. 20. n. 33. & 213.

## C

**C**adaver nequit à creditoribus detineri ne sepeliatur, nisi fuerit manifesti usurarii, lib. 2. c. 1. nu. 73.  
 Cadavera ne maneant insepulta publicè interest, nu. 77.  
 Propter enormitatem criminis solent insepulta relinqui, n. 78.  
 Punitorum absque Judicis licentia sepelire non licet, n. 83.  
 In cadavera reorum nonnunquam solet vindicari, lib. 2. 10. 112.  
 Caducitatis poena perutilis domini translationem incurritur, si domino irrequisito fiat, lib. 2. 16. 25. Eam Prælatus absque solemnitatibus juris remittit, lib. 2. 17. 20.  
 Calumniator in causa civili qui bona non habet in corpore luit, lib. 2. 1. 58.  
 Quomodo puniatur in causa criminali ex qua venire poena corporalis irroganda, lib. 2. 9. 11. Ad punitionem novus processus necesse non est, nu. 12.  
 Canonicus simoniam non committit, assistens Divinis, principaliter propter quotidianas distributiones, lib. 1. 20. 40.  
 Canonicus an stare locationi antecessoris teneatur, lib. 2. 15. 100.  
 Quid de pensionibus anticipatè solutis, nu. 102. & 103.  
 Capitulum, sede vacante, quid possit circa rerum Ecclesiasticarum alienationes, lib. 2. c. 17. n. 10.  
 Caput, non est nostrum, 23. q. 5. explicatur, lib. 1. 2. 62.  
 Cap. ad nostram, de reb. Eccles. lib. 1. c. 3. n. 5. 54. & 94.

Cap:

# I N D E X.

Cap. qui contra, de reg. jur. in 6. lib. 1. 3. 4.  
 Cap. cum universorum, de rer. permutat. lib. 1. 5. 14. 29.  
 Cap. nemo, de simon. ibid. n. 24.  
 Cap. dudum de præbend. in 6. ibid. n. 54.  
 Cap. ad quæstiones, de rer. permutat. ibid. n. 65.  
 Cap. qui ad agendum, de procurat. in 6. lib. 1. 6. 26.  
 Cap. nonnulli, S. cum autem, de rescript. ibid. n. 42.  
 Cap. constitutus, de in integ. restitut. ibid. n. 50. 54.  
 Cap. ex literis, de pignori. lib. 1. 8. 6.  
 Cap. 1. de Sacrament. non iterand. lib. 1. 10. 16.  
 Cap. si quis Episcopus 8. in Canon. Apost. lib. 17. 20.  
 Cap. prohibemus, de decim. ibid. 60.  
 Cap. 2. de feud. ibid. n. 67.  
 Cap. licet Episcopus, de præbend. in 6. ibid. n. 71.  
 Cap. accedentes, de præscript. ibid. n. 80.  
 Cap. quicunque 17. q. 4. lib. 1. 19. 90.  
 Cap. cui de non sacerdotali, de præbend. in 6. lib. 1. 20. 89.  
 Cap. tua 25. S. fin. & cap. ex parte, de decim. conciliantur, lib. 18. 139.  
 Carceris effractoress, qua poena afficiantur, lib. 1. 2. 76.  
 Fugientes à carcere non puniuntur, si illicò spontè revertantur, ibid. n. 77.  
 Idem est, quando fugiens notoriè detinebatur injustè, ibid.  
 In foro conscientie quoties sine peccato custodiam evadere quis permittitur, & frangere carcerem, vel vincula potest, ibid. n. 78.  
 Injustè carceratus, cujus innocentia notoria est, non plectitur, nec pro confesso habetur, quamvis cum fractione carceris fugiat, ibid. n. 82.  
 Potest à quolibet absque violentia impunè eripi, ibid.  
 Quibus liceat, eundem etiam frangendo carcerem liberare, ibid. n. 83.  
 Carceratus justè est innocens sit, quomodo puniatur, si fugerit, ibid. n. 84.  
 Carceratos etiam sine conscientia criminis fugerè à vinculis, evenit, ibid.  
 Custodiam evadens qualiter peccet, si impediens justitiæ ministris resistat, ibid. n. 85.  
 Carcere fracto, qui fugit, Ecclesiastica gaudet immunitate, ibid.  
 Carcerem frangens, damnum parietis, vel vinculo- rum, quæ rupit, solvere debet, ibid. n. 86.  
 Leges statuentes in carceris effractoress in foro poli non ligant, ibid. n. 87.  
 Carcerato ad fugam qui possint cooptari, ibid. n. 90.  
 Hoc justitiæ ministris omninò est illicitum, ibid.  
 Carcerem infringere, ut alius liberetur, nefas est, ibid. nu. 91.  
 An liceat, instrumenta ad fractionem carceris capto ministrare, ibid.  
 Quibus licitum sit carcerem frangere, ut alius evadat, ibid. n. 92.  
 Fugere absque peccato non potest, qui damnatus est ut in carcere sit, n. 98.  
 Quid si carcer perpetuus sit, vel ad trirèmes quis sit damnatus remissivè, ibid. n. 99.  
 Carceris perpetui poena num possit impunè remissivè, ibid. n. 100.  
 Poena carceris ad tempus frequenter jure Regio irrogatur, ibid. n. 101.  
 Ad carcerem privatum nemo se potest obligare, lib. 2. 1. 10. Idem est ad publicum, n. 53.  
 Carceri subijci ob debitum civile multi non possunt, nu. 34.  
 Carceratus ob delictum, ex quo poena pecuniaria irrogatur, etsi solvendo non sit corporalis, cautione fidejussoria, dimitti debet secus si alter-

nativè poena corporalis, vel pecuniaria arbitrio offensi lege imponatur, lib. 2. 8. 128.  
 Carceratus jussu Principis, aut alterius Judicis superioris non potest ab inferiore sub fidejussoribus relaxari, n. 129.  
 Si carceratus poena corporali dignus, datis fidejussoribus, relaxetur, & fugiat, fidejussores solum pecuniariam poenam debent sustinere, n. 130.  
 Carceratorum cura habenda, ne alimenta eis deficiant, & quibus incumbat, lib. 2. 16. 96.  
 Cardinales Presbyteri suis familiaribus minores Ordines conferunt, lib. 1. 10. 39.  
 Cardinalatus Ordo non est, ibid. n. 64.  
 Cardinalem verbaliter offendens non incurrit penas statutas in cap. falsis, de pan. in 6. lib. 1. 11. 39.  
 Casus omisus, manet sub dispositione juris communis, lib. 2. 3. 47.  
 Non est omisus qui tacitè ex dispositione intelligitur decus, lib. 2. 5. 47.  
 Causa naturalis prævalet accidentali, lib. 1. 3. 16.  
 Causa cessante, cessat effectus, lib. 1. 4. 21. & c. 9. n. 43. ejusd. lib.  
 Causa principali mandata, omnia censentur commissa, sine quibus illa expediri non potest, lib. 1. 6. 9.  
 Causa principalis, & exequutio una, eademque censentur, ibid. n. 11.  
 Causæ, quæ singulare mandatum postulant, remissivè, ibid. n. 15.  
 Causa quotuplex, lib. 1. 20. 30.  
 Causa finalis inter alias primum locum obtinet, ibid. num. 31.  
 Est prima in intentione, & ultima in exequutione, ibid. n. 32.  
 Causa impulsiva propriè causa non est, ibid. n. 33.  
 Causa non sunt omnia, sine quibus aliquid non fieret, ibid. n. 34.  
 Causa finali cessante, cessat effectus, non sic si impulsiva cesset, ibid. n. 41. & 42.  
 Causa finalis, & impulsiva quæ dicatur quoad gratias à Principe concessas, ibid. n. 43.  
 Causæ, ob quas Deus infantes solet affligere, inquirendæ non sunt, lib. 2. 8. 13. Secus est quoad jus humanam, nam causa constare debet, proterquam innocentes poenis aliquando afficiuntur, ibid.  
 Causæ ad augendas, vel moderandas penas legis, remissivè, lib. 2. 9. 103.  
 Causæ mixti fori quæ sint, lib. 2. 10. 36.  
 Cautela ad petendam in integrum restitutionem in loco rei sitæ ostenditur, lib. 1. 44.  
 Cautela abundans non nocet, lib. 1. 20. 84.  
 Cautio quoties per legem præstari jubetur intelligitur cum hypotheca bonorum, lib. 1. 8. 37.  
 Cedenti bonis quæ relinqui debeant, lib. 2. c. 1. n. 42.  
 Præstat cautionem de reliquo solvendo cum possit, n. 43.  
 Cedere bonis, qui prohibeantur, licet regulariter omnibus liceat, n. 44.  
 Cedens bonis à creditoribus futuris in solidum convenitur, n. 46.  
 Quomodo ei alimenta ex postea quæ sitis taxanda, nu. 47.  
 Cogitur vendere amplam possessionem exiguos fructus reddentem, ut creditoribus satisfaciatur, ibidem. Habet ex postea acquisitis alimenta, etsi usurarius fuerit, n. 48.  
 Cedens bonis cum ignominia est statuto ab ære alieno penitus liberatur, n. 49. 50.  
 Cedere bonis an valeat, qui propter delictum ad interesse parti læsæ est obligatus? n. 60. 61.

Mm 4

Cent

# INDEX.

Census non perpetui redimendi facultas ad nullum tempus pacto restringi potest, lib. 1. 9. 53.  
 Census jam semel constitutus minoris vendi potest quam lege Regia taxatum est, ibid. n. 57.  
 Seclusa lege positiva licite constituitur, ita ut reddidus non in pecunia, sed in frumento, vel alia specie solvantur, lib. 1. 15. 49.  
 Census perpetuus, vel redimibilis reservativus in Hispania constitui potest, ut redditus in tritico, vino, vel alia specie solvantur, ibid. n. 50. Videas infra verbo, pactum.  
 Census si redimatur, an domino proprietatis, vel vel usufructuario sit pecunia tradenda? lib. 2. c. 2. n. 27.  
 Cessio bonorum ad quid inventa, lib. 2. 1. 36.  
 Fieri nequit donec debitor in vinculis sit, nisi persona sit, quae carcerari non potest, ibid.  
 Cessio qua forma fiat, n. 37.  
 Non admittitur, nisi debitor agnoscat debitum, aut fuerit condemnatus, n. 38.  
 Cessione bonorum facta per filium fam. pater praefertur, ut operis utatur, lib. 2. cap. 1. n. 40.  
 Cessio bonorum legalis in usu non est, n. 41.  
 Cessio non prodest, si vel unum nummum cedens occultet, n. 42. Est auxilium infelix, ibid.  
 Cessio principalis fidejussoribus non prodest, ibid. 45. Non tollitur nec civilis, nec naturalis obligatio quoad residuum, n. 51.  
 Cessionis bonorum remedium an renunciatione tolli queant? n. 52. Quid si accedat juramentum? n. 55.  
 Chirographum a debitore recognitum habet de jure Regio executionem paratam, lib. 2. 11. 28. & coram quo recognitio fiat, ibid.  
 Non recognitum paratam executionem nequit habere etsi convenerit, ut executione agi possit, ibidem.  
 Quando aliis creditoribus praedictis, remissive, n. 30.  
 A quo tempore habeat praedictionem ex hypotheca, n. 31. 32.  
 De recognitione chirographi trium testium subscriptionibus comprobari ad hypothecae praedictionem, n. 33. 34.  
 Habetur pro recognito, si debitor recognoscere recuset, n. 35.  
 Christma in Sacramento confirmationis an sit ex institutione Divina adhibendum? lib. 1. 10. 14. cum sequentibus.  
 Christma ex vi propriae significationis quid significet, ibid. num. 18.  
 An possit Pontifex illud conficiendum simplici Sacerdoti committere? ibid. n. 56.  
 Christus in quantum homo usus est potestate delegata institutione Sacramentorum, lib. 1. 10. 6.  
 Christus quo anno ab Orbe condito natus est, lib. 1. 12. 9.  
 Christus num legitimo tempore Pascha celebraverit eo anno, quo passus est; lib. 1. c. 17. 17.  
 Circuncisio ob nullum finem licita esse potest, lib. 1. 17. 22.  
 Civitas ultra dimidiam laesa utitur remedio l. 2. C. de resc. vendit. intra 30. annos, etsi statuto tempus restrictum sit, lib. 2. 3. 92.  
 Encens proprium Episcopum sede Episcopali privatur, lib. 2. 8. 162.  
 Civitatis Rector stare debet locationi antecessoris, 15. 114.  
 Civitates refugii quo, & quae fuerint apud Hebraeos, lib. 2. c. 20. n. 17. & 18.  
 Clausulae generales restringuntur secundum expressum in dispositione, lib. 1. 6. 21.

Clausula *Motu proprio* quid significetur, lib. 1. 20. 7.  
 Clausulae ex stylo tabellionum instrumentis appositae quam vim habeant, lib. 2. 4. 39.  
 Clausula per quam in venditione sibi invicem contrahentes excessum pretii, vel diminutionem donare dicuntur, quid operetur? n. 34.  
 Guarentigia quae sit? lib. 2. 11. 21. An hodie si omitatur, habeatur pro inserta? n. 29.  
 Clericorum bona patrimonialia non gaudent privilegio, quae rebus Ecclesiasticis conceduntur, l. 1. 4. 8.  
 Clericus pro illis bonis petens restitutionem in integrum contra laicum, non potest coram Ecclesiastico iudice, adversarium convenire, ibid. n. 9.  
 Limitatur, num. 10. & 11.  
 Clericis pro rebus Ecclesiasticis competit privilegium l. unic. C. quand. Imperat. secus pro patrimonialibus, ibid. n. 10.  
 Clerici in Hispania prohibentur laicos ad Ecclesiastica Tribunalia vocare, n. 13.  
 Clericorum qualibet bona sub speciali dominio Dei sunt, ibid. n. 15.  
 Clerici patrimonium, ad cuius titulum fuit Sacris initiatus num gaudeat privilegiis rerum Ecclesiasticarum? ibid. nu. 17. 18. Non potest alienari, nisi Clericus sufficiens obtineat beneficium, ibid. n. 19.  
 Clerici a poena palinodiae sunt immunes, lib. 1. 11. 30.  
 De jure comuni successorem in bonis intuitu Ecclesiae quaestis habere non possunt, lib. 1. 15. 51.  
 Contrarium in Hispania observatur, ibid. n. 52.  
 An Clericis in Hispania liceat de praedictis bonis testamento in usus non pios disponere? ibid. n. 53.  
 Clerici non debent Pontifici decimas ex redditibus Ecclesiasticis, lib. 1. 17. 34.  
 Clericus propter jactationem ad saeculare Tribunal, ut agat, trahitur invitatus, lib. 1. 18. 38.  
 Clericus damnatus ob delictum ad poenam pecuniariam non gaudet privilegio, c. *Odvardus*, de pignoribus, lib. 2. 1. 61.  
 Ex causa civili si solvendo non sit, nequit carcerari, aut excommunicari, n. 64. Nec convenitur ultra quam facere potest, n. 65.  
 Fugitivus ob debita capi a iudice, vel creditore seculari potest, ut Ecclesiastico tradatur, n. 67.  
 Quibus Clericis praefata competant privilegia, n. 68. Spectant ad Religiosos, n. 69.  
 Clericus damnatus tribus sententiis conformibus an juvetur privilegio d. c. *Odvardus*? n. 70. Quid si damnetur actione depositi? n. 72.  
 Clerici non comprehenduntur, si populus Ecclesiastico interdicto afficiatur, lib. 2. 8. 152.  
 Clericus fur, vel latro quomodo puniendus, lib. 2. 9. 96. & 97.  
 Clerici haeretici bona acquisita ex beneficio Ecclesiastico cui applicentur, ibid. n. 128. 129.  
 Clericus eadem rixa saepe percussus unam contrahit excommunicationem, lib. 2. 10. 90. Secus si plures Clericos uno imperu vulneret, 16. aut eundem saepe ex intervallo offendant, n. 102.  
 Clericus ob proditorium homicidium an degradeatur actualiter, lib. 2. 20. 62. Quid si crimen Majestatis secularis perpetret? n. 65.  
 Clericus num immunitate Ecclesiastica ob delictum defendatur, n. 191. cum seqq.  
 Ex quibus delictis degradeatur, ac Curiae seculari tradatur, n. 195. cum aliis, Traditur sodomita

# INDEX.

ta, nec gaudet Ecclesiae immunitate, n. 196.  
 Clericis arma deferentibus iudices laici es de consuetudine auferunt in Hispania, n. 227.  
 An Clericis exercentibus vitam venationem, vel piscationem valeat iudex secularis auferre instrumenta? n. 228. 229.  
 Colonus partiaris ejici a singulari successore potest, elapso anno currenti, lib. 2. 15. 30.  
 Colonus an propria autoritate expelli a singulari successore possit, n. 32.  
 Si cum hypotheca contraxit, num ejici possit, oblatum interesse a singulari successore? n. 49. 50.  
 Non expellitur, etsi dominus egeat propriis usibus praedio rustico ante finitum locationis tempus, n. 67.  
 Commodatarius, cui actio commodati remittitur, rem commodatam debet reddere, lib. 2. 4. 6.  
 Commodum ex propria iniquitate nullus sentire debet, lib. 1. 5. 33. & c. 19. 23. ejusd. lib.  
 Commodum consequi nequit aliquis ex eo, quod impugnat, lib. 1. 7. 33.  
 Commune bonum privatorum commodis profectendum, lib. 2. c. 3. n. 46.  
 Concubinatus jure communi permissus non approbatus, lib. 2. c. 3. n. 13.  
 Condemnare quis non potest, nisi absolvendi habeat potestatem, lib. 1. 4. 50.  
 Condicio vera non est, quae in futurum dispositionem non confert, lib. 1. 2. 34.  
 Conditiones specificae sunt implendae, lib. 1. 10. 62. & c. 19. n. 72. ejusd. lib.  
 Condicio abstinendi a nuptiis non rejicitur, si viduis adjiciatur, lib. 1. 19. 50.  
 Quando rejicitur, est contra manifestam disponentis voluntatem ob commune bonum, ibid. n. 54.  
 Condicio ingrediendi Religionem, vel suscipiendi Sacros Ordines est adimplenda, & sub ea relicto non capit legatarius; si inest matrimonium, ibid. n. 68.  
 Condicio vivendi continenter rejicitur, & matrimonium contrahens legatum percipit, ibid. n. 69.  
 Condicio ingrediendi Religionem an censetur impleta per professionem Regulae Tertij Ordinis D. Francisci? ibid. n. 70.  
 Condicio: *Si Religiosus fiat*, impletur ingrediendo Religionem, quamvis in ea non profiteatur ingressus, seclusa fraude, ibid. n. 78.  
 Condicio: *si in matrimonio decesserit*, verificatur, si uterque conjux simul pareat, lib. 2. 7. 8.  
 Condicio, ut res Ecclesiae relicta absque solemnitatibus possit alienari, non rejicitur, lib. 2. c. 10. n. 13. & 24.  
 Conductor Regalium tributorum major non carceratur, si idoneos fidejussores praestet, lib. 2. 1. 35.  
 Conductores Regionum reddituum non habent remedium l. 2. C. de resc. vendit.  
 Conductor, cui actio locati remittitur, debet rem locatam restituere, finita locatione, lib. 2. 14. 6.  
 Conductor non cogitur stare locationi, quoad succedentem in beneficium, lib. 2. 15. 106.  
 Conductor ad longum tempus naturaliter possidet. Confessarius consultus in causis sanguinis an tute possit contra reum respondere? lib. 2. 20. 111.  
 Confessio dotis receptae causa donationis facta potest expresse, vel tacite revocari, lib. 1. 7. 77.  
 Omnibus regulis donationis subjicitur, ibid. n. 78.  
 E t infirmatione, ibidem.  
 P<sup>o</sup>est infirmari post tempus ad excipiendum de dote non numerata jure statutum, ibid. n. 79.

An juramento firmetur? ibid. n. 80. cum sequentibus.  
 Quando dicatur simulata, ibid. n. 84.  
 Confessio dotis traditae, constante matrimonio emissa, praesumitur donationis causa facta, ibid. n. 85.  
 Fallit, si promissio praecesserit, ibid. n. 101.  
 Confessio geminata non occludit exceptionem dotis non numeratae, ibid. n. 102.  
 Confessio mariti cum aliis conjecturis probat dotis traditionem, ibid. n. 105.  
 Utrum exhibitio diutina alimentorum sit conjectura sufficiens? ibid. n. 106.  
 Confessio viri cum uno teste probat, dotem fuisse receptam, ibid. n. 108.  
 Confessio sola in favorem tertii sufficit ad probandam dotis receptionem, ibid. n. 109.  
 An hoc casu locus sit exceptioni dotis non traditae? ibid. num. 110.  
 Confessio mariti facta virtute cessionis, quam mulier fecit de eo, quod sibi debebatur, num habeat vim numerationis? ibid. n. 111.  
 Confessio dotis numeratae, facta ante matrimonium, vel ejus consumationem, praesumitur spe futurae numerationis emanasse, ibid. n. 113. 114.  
 Confessio mariti quando suis creditoribus noceat, remissive, ibid. n. 115.  
 Nocet futuris, seclusa fraudis suspitione, aut donationis, ibid. n. 121.  
 Confessio tormentis, aut metu eorum extorta ab eo, qui de jure torqueri non poterat, est nulla, lib. 2. 9. 48.  
 Confessio sacramentalis inter absentes non valet, lib. 2. 13. 45.  
 Confessio inter praesentes per scripturam licite fieri nequit, nisi ex rationabili causa, lib. 2. 16. 46. cum seqq. Secus si penitens peccata coram Sacerdote legerit, n. 48.  
 Confessionis praecipuum duplex, n. 50.  
 De confessionis integritate quoad consistentem per interpretem notabilia, n. 54.  
 Ad confessionem an teneatur aliquis sua peccata scribere, ne obliviscatur? n. 55.  
 Confiteri an teneatur qui eloqui nescit, ut Ecclesiae praecipuo satisfaciatur, lib. 2. c. 16. n. 50.  
 Confirmationis Sacramentum quid sit, lib. 1. 10. 3.  
 Est unum ex septem Sacramentis legis Gratiae, ibid. numero 4.  
 Sub quod tempus fuerit institutum, ibid. nu. 8.  
 Quae sit ejus forma, ibid. n. 9. Quae materia proxima, num. 10.  
 Quae remota, n. 11.  
 Sacramentum Confirmationis non recipere, culpa lethalis non est, ibid. n. 20. Etiam si imminet periculum fidei amittendae, ibid. n. 21.  
 An aliquando possit esse peccatum grave? remissive, ibid. n. 22.  
 Est lethale si omitatur ex contemptu, ibid. n. 23.  
 Utrum sit regulariter veniale? ibid. nu. 24.  
 Sacramenti Confirmationis Minister Ordinarius eff Episcopus consecratus, ibid. n. 25.  
 Extraordinarius ex Papae commissione simplex Sacerdos, ibid. n. 26.  
 Non potest hoc Sacramentum, etiam ex delegatione Pontificis, ab eo qui Sacerdos non sit, conferri, ibid. numero 56.  
 Confirmatio nihil de novo adjicit, sed quae sunt, corroborat, lib. 2. 8. 77.  
 In confiscatione non veniunt ea, de quibus reus disponere in alterius praedictum non possit, lib. 2. 9. 128.  
 Conjecturis non est locus in claris, lib. 1. 19. 53.  
 Conjecturis non est locus in claris, lib. 2. 4. 52. & c. 6. n. 31. ejusd. lib. Con-